

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2123

Κυριακὴ Β' Λουκᾶ (Λουκ. 6,31-36)
30 Σεπτεμβρίου 2018

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Νόμος σύντομος, φυσικός, εὐνόητος

«Εἶπεν ὁ Κύριος· Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως» (Λουκ. 6,31)

Ἐπάρχουν, ἀγαπητοί μου, μερικοὶ ποὺ συκοφαντοῦν τὴν πίστι μας καὶ λένε, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐνδιαφέρεται μόνο γιὰ τὰ πνευματικὰ ζητήματα καὶ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὰ ὑλικά, ὅτι διδάσκει μόνο γιὰ τὴν ψυχὴ καὶ δὲν λέει τίποτα γιὰ τὸ σῶμα, ὅτι στρέφει τὸ ἐνδιαφέρον μόνο στὸν οὐρανὸ καὶ ἀγνοεῖ τὴν ἐπίγεια ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε ἀλήθεια, εἶνε ψέμα, **συκοφαντία**. Τὸ λένε ἐκεῖνοι ποὺ δὲν γνώρισαν τὸ Χριστὸ καὶ δὲν ἔπιασαν στὰ χέρια τους τὸ Εὐαγγέλιο νὰ τὸ μελετήσουν.

Ὅποιος πλησιάσῃ μὲ εἰλικρίνεια τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀρχίσῃ νὰ μαθητεύῃ ταπεινὰ στὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου, διαπιστώνει τὴν **ἀλήθεια**. Βλέπει, ὅτι ὁ Χριστὸς δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο ὡς ἀρμονικὸ σύνολο ὕλης καὶ πνεύματος, μὲ ψυχὴ ἀθάνατη καὶ μὲ σῶμα θνητό. Ὁ Χριστὸς ὡς δημιουργὸς γνωρίζει καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον τὸ πλάσμα ποὺ ἔφερε στὴ ζωὴ καὶ τίς ἀνάγκες ποὺ ἔχει, πνευματικὲς ἀλλὰ καὶ ὑλικές. Καὶ ἐπειδὴ εἶνε πανάγαθος καὶ ἔχει ἀγάπη γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ἐνδιαφέρεται γι' αὐτόν, προνοεῖ γιὰ τὸ καλὸ του καὶ ρυθμίζει ὁλόκληρο τὸν ἀνθρώπινο βίον, ὥστε νὰ ζήσουμε κι αὐτὸν τὸν λίγο χρόνο τῆς παρουσίας ζωῆς ἐπάνω στὴ γῆ μὲ χαρὰ καὶ εἰρήνη.

Ἀπόδειξις εἶνε τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο, στὸ ὁποῖο βλέπουμε ὅτι ὁ Χριστὸς ἔδωσε **ἓνα νόμο**, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ **θεμέλιο τῆς εὐτυχίας** τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας. Ὁ νόμος αὐτὸς λέει: «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως» ὅπως θέλετε νὰ κάνουν σ' ἐσᾶς οἱ ἄλλοι, ἔτσι νὰ κάνετε κ' ἐσεῖς σ' αὐτούς (Λουκ. 6,31).

Ἄς τὸν ἀκούσουμε τὸ νόμο αὐτὸν ὅλοι, καὶ ἰδίως ὅσοι στήριξαν τὴν ἐξουσία καὶ τὴν κυριαρχία τους στὸ αἷμα, στίς πολεμικὲς συρράξεις μεταξὺ τῶν κρατῶν, ἀλλὰ καὶ στὸν ἀνταγωνισμό τῶν κοινωνικῶν τάξεων.

Εἶνε νόμος **σύντομος**, χωρὶς πολλὰ λόγια καὶ στρυφνὲς διατυπώσεις, **φυσικός**, σύμφωνος μὲ τὴν καρδιά μας ποὺ πλάστηκε γιὰ ν' ἀγαπᾷ καὶ δεκτὸς στὴ διάνοιά μας, **εὐκολονόητος**, κατανοητὸς καὶ εὐμνημόνευτος.

* * *

● **Πρῶτον**. Τρία πράγματα ἀποτελοῦν ἀγαθὰ γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἐδῶ στὴ γῆ· πρῶτον μία μικρὴ **περιουσία**, ὄχι πλοῦτη μεγάλα καὶ περιττά, δεύτερον καὶ πιὸ σπουδαῖο μία **ζωὴ** μὲ ὑγείαν, καὶ τρίτον καὶ ἀναγκαιότερο ἢ **τιμὴ** καὶ τὸ καλὸ ὄνομα. Ἄς θέσουμε λοιπὸν μερικὰ **ἐρωτήματα**.

Θέλουμε ὁ ἄλλος νὰ μᾶς ἀδικήσῃ, ν' ἀνοίξῃ τὴν ἀποθήκη μας καὶ νὰ μᾶς κλέψῃ, νὰ κόψῃ τὰ δέντρα μας, νὰ κάψῃ τὰ σπαρτά μας, νὰ σκοτώσῃ τὰ ζωντανά μας...; **Ὁχι!** – Θέλουμε νὰ μᾶς ἐπιτεθῇ στὸ δρόμο, νὰ μᾶς τραυματίσῃ, νὰ μᾶς φαρμακώσῃ, νὰ μᾶς δολοφονήσῃ...; **Ὁχι!** – Θέλουμε ὁ ἄλλος νὰ προσβάλλῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ σπιτιοῦ μας, νὰ πειράξῃ τὴ γυναῖκα μας, ν' ἀγγίξῃ τὸ κορίτσι μας, νὰ μᾶς ὑβρίσῃ, νὰ μᾶς διαβάλλῃ στὴν κοινωνία...; **Ὁχι!**

Ἄλλὰ **τί θέλουμε**; Ἄν ὁ συνάνθρωπός μας ἀντιληφθῇ ὅτι κάποιος σχεδιάζῃ νὰ μᾶς κλέψῃ, θέλουμε νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ, ἢ ἂν ὁ γείτονάς μας δῇ στὸ κτήμα τὸν ἐχθρὸ νὰ μετακινή τὸ φράχτη νὰ τὸν σταματήσῃ ἢ νὰ τὸν καταγγεῖλῃ, ἂν σὲ ξένο μέρος μᾶς συμβῇ βλάβη στὸ αὐτοκίνητο νὰ σταματήσῃ κάποιος νὰ μᾶς βοηθήσῃ... Τί θὰ θέλαμε· ἂν ἓνας κακοποιὸς μᾶς ἐπιτεθῇ οἱ περαστικοὶ νὰ τρέξουν νὰ μᾶς βοηθήσουν, ἂν σὲ μιὰ ἐγχείρησι χρειαστοῦμε αἷμα ὁ συγγενὴς ἢ ὁ φίλος νὰ προσέλθουν στὴν αἰμοδοσία, ἂν στὴ θάλασσα κινδυνεύουμε νὰ πνιγοῦμε νὰ τρέξουν νὰ μᾶς σώσουν... Τί θὰ θέλαμε· ἂν ὁ φίλος μας ἀκούσῃ νὰ μᾶς κατηγοροῦν νὰ μᾶς ὑπερασπισθῇ, ἢ ἂν ἀκούσῃ κάποιον νὰ μᾶς βρίζῃ νὰ τὸν ἐπιπλήξῃ, ἢ ἂν δικαζώμαστε νὰ ἔλθῃ μάρτυς ὑπερασπίσεως...

“Όσα δὲν θέλεις νὰ σοῦ κάνουν οἱ ἄλλοι, οὔτε κ’ ἐσὺ νὰ τὰ κάνης σ’ αὐτούς. Καὶ ὅπως θὰ ἐπιθυμοῦσες νὰ φερθοῦν οἱ ἄλλοι σ’ ἐσέ-να, ἔτσι νὰ φέρεσαι κ’ ἐσὺ σ’ αὐτούς.

● **Δεύτερον.** Τὸν θεόπνευστο αὐτὸν νόμο κά-θε Χριστιανὸς ὀφείλει **νὰ τὸν ἐφαρμόζη σὲ ὅ-λους.** Πολλοὶ ὅμως περιορίζουν τὴν ἰσχύ του. Δείχνουν ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον **μόνο γιὰ τὸ σπίτι καὶ τὸ στενὸ περιβάλλον τους.** Δὲν τοὺς ἐνδιαφέρει γιὰ τοὺς ἄλλους· δὲν τοὺς νοιάζει ἂν ὑπάρχουν ἄρρωστοι καὶ κατάκοιτοι, ἂν ὑπάρχουν χῆρες καὶ ὀρφανὰ, ἂν ὑπάρχουν γέ-ροντες ἢ γυναῖκες ἐγκαταλελειμμένες κ.λπ..

Ἐσὺ μὴ περιορίζεις τὸ ἐνδιαφέρον σου καὶ μὴ στενεύεις τὸ πεδῖον τῆς μερίμνης σου. Δι-εύρυνε τὸν κύκλο σου, ἄνοιξε τὸν ὀρίζοντά σου, περισκόπησε γύρω σου. Ὑπάρχουν συνάνθρω-ποι ποὺ ἔχουν ἀνάγκη· δεῖξε καὶ γι’ αὐτούς τὴ φροντίδα σου, σκόρπισε κ’ ἐκεῖ τὴν ἀγάπη σου. Ὅπως ὁ ἥλιος φωτίζει καὶ θερμαίνει ὀλόκλη-ρη τὴν πλάσι, ἔτσι κ’ ἐσὺ γίνε ἕνας μικρὸς ἥ-λιος ποὺ θὰ φωτίζῃ καὶ θὰ στέλλῃ τὴ θερμῆ του σὲ ὅλους. **Τότε θὰ εἶσαι Χριστιανός.**

Διαφορετικά, ἡ ἀγάπη σου εἶνε **ἀνάξια νὰ λέγεται ἀγάπη Χριστιανοῦ,** δὲν διαφέρει καὶ πολὺ ἀπὸ τὴν ἀλληλεγγύη ποὺ δείχνουν σὲ φίλους καὶ κάποιοι ἄλλοι στὸν κόσμῳ· καὶ οἱ κακοποιοὶ π.χ. καὶ οἱ λησταὶ ἀναμεταξύ τους ἔ-χουν ἀγάπη καὶ ἀλληλοβοήθεια. Ὁ Χριστια-νὸς ὑποτίθεται ὅτι ὑπερέχει. Ὁ Κύριος εἶπε σήμερα· *«Εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι»* (ἐ.ἀ. 6,32).

● **Τρίτον.** Ἄλλ’ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι οἱ ὁποῖοι ἀκούγοντας τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο νὰ προ-τρέπη *«Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν καὶ ἀγα-θοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες»* (ἐ.ἀ. 6,35), λένε· Καλά, νὰ ἀγαπῶ πέρα ἀπὸ τοὺς δικούς μου καὶ τοὺς φτωχοὺς τὸ καταλαβαί-νω, τὸ νὰ βοηθῶ τοὺς ἀδυνάτους τὸ ἀσπάζο-μαι· ἀλλὰ **νὰ ἀγαπῶ τὸν ἐχθρό μου;** Αὐτὸ δὲν τὸ καταλαβαίνω, δὲν χωράει στὸ νοῦ. Πῶς νὰ ἀγαπήσω αὐτὸν ποὺ μοῦ ἔγινε κακὸς δαίμο-νας, μοῦ σκότωσε τὸν ἄνθρωπό μου, τὸν συγ-γενῆ μου, μοῦ κατέστρεψε τὴν παρουσία μου, μὲ συκοφάντησε, μὲ ἔσυρε ἀδίκως στὰ δικαστήρια, μοῦ προξένησε τέτοιο κακό...; Αὐτὸν λοιπὸν πρέπει νὰ ἀγαπῶ;...

Μὰ γιατί ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Χριστοῦ συναν-τᾶ αὐτὴ τὴν ἀντίδρασι; Διότι **εἴμεθα ἄρρωστοι ψυχικῶς.** Εἴμαστε σὰν τὸν ἀσθενῆ ἐκεῖνον ποὺ δὲν παίρνει τὸ φάρμακο ποὺ τοῦ δίνει ὁ για-τρὸς διότι τοῦ φαίνεται πικρό, καὶ μένει ἀθερά-πευτος. Naί, ἄρρωστη εἶνε ἡ ψυχὴ μας, εἶνε

ὅλη μιὰ πληγὴ ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν ἀγγίξῃ. Ὑπάρχει ὅμως **τρόπος θεραπείας.** Βό-τανα θεραπευτικὰ γιὰ τὴν πληγὴ μας εἶνε τὰ λόγια τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ἄν θελήσουμε νὰ τὰ δεχτοῦμε, τότε θ’ ἀρχίσῃ ἡ θεραπεία.

Ἔχουμε τὸ κεφάλι σκυμμένο κάτω στὴ γῆ, δὲν βλέπουμε πρὸς τὸν οὐρανό. Ἄς στρέψου-με τὰ βλέμματα **πρὸς τὰ ἄνω.**

—**Δὲν μπορῶ,** λές, ν’ ἀγαπήσω αὐτὸ τὸν ἄν-θρωπο· ἐνῶ ἐγὼ τοῦ ἔδειξα ἀγάπη, αὐτὸς μὲ μίσησε· ἐνῶ τὸν περιέθαλψα, αὐτὸς μὲ πλή-γωσε, θερμαινα ἕνα φίδι στὸν κόρφο μου...

Γιὰ **δὲς λοιπὸν τὸν οὐράνιο Πατέρα μας.** Πό-σο ἐμεῖς καθημερινῶς τὸν λυποῦμε! τί βλασφη-μίες ἀκούει, τί πράξεις ἁμαρτωλὲς βλέπει, τί ἀ-χαριστία δέχεται! Καὶ ὅμως δὲν ρίχνει κεραυ-νοὺς νὰ μᾶς κάψῃ. Ἀνέχεται, μακροθυμεῖ. Για-τί; Διότι ἀγαπᾶ, ἀγαπᾶ ἐμᾶς τοὺς ἐχθρούς του.

Ὅπως λοιπὸν ἐκεῖνος ἀγαπᾶ ἐμᾶς, ἔτσι κ’ ἐμεῖς —**ἀφοῦ θέλουμε νὰ εἴμαστε δικά του παι-διά— ἄς τὸν μιμηθοῦμε** καὶ ἄς δεῖξουμε ἀγάπη σὰν τὴ δική του, ἀγάπη σὲ φίλους ἀλλὰ καὶ στοὺς ἐχθρούς μας. Τότε θὰ εἴμαστε Χριστια-νοί, τότε θὰ δοξάζεται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡ-μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τότε ἡ ζωὴ πάνω στὴ γῆ θ’ ἀποκτήσῃ ἄλλο νόημα, θὰ εὐωδιάζῃ ἀπὸ ἄ-ρωμα θείας χάριτος, ἡ γῆ θὰ γίνῃ παράδεισος.

Ὅπου ὑπάρχει ἀγάπη, ἐκεῖ ὑπάρχουν **ὄλα τὰ καλά·** στὴν ἀγάπη εἶνε ἡ χαρὰ καὶ ἀγαλλί-ασις, στὴν ἀγάπη εἶνε ἡ εἰρήνη καὶ ἡ γαλήνη, στὴν ἀγάπη εἶνε ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ πρόοδος, στὴν ἀγάπη εἶνε ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

* * *

Πληθος νόμοι ἔχουν ἐπινοηθῆ καὶ θεσπισθῆ, γιὰ νὰ ρυθμίζουν τὴ συμβίωσι ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ πολυνομία ὅμως μὲ τὴς ἀντιφάσεις τῆς καταν-τᾶ συχνὰ σὲ ἀνομία. Δὲν χρειάζονται, ἀγαπη-τοί μου, πολλοὶ νόμοι· ἀρκεῖ νὰ δεχτοῦμε ἕνα νόμο, αὐτὸν ποὺ ἐπινόησε ὄχι κάποιος ἄνθρω-πος - νομοθέτης, ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ δημιουργὸς μας· καὶ αὐτὸς εἶνε τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ ποὺ ἀκούσαμε σήμερα· *«Ὅπως θέλετε νὰ κάνουν σ’ ἐσᾶς οἱ ἄλλοι, ἔτσι νὰ κάνετε κ’ ἐσεῖς σ’ αὐ-τούς»* (Λουκ. 6,31)· νόμος σύντομος, φυσικὸς, εὐνό-ητος· **νόμος ἀγάπης, εἰρήνης, δικαιοσύνης.**

Πότε θὰ ξυπνήσουμε καὶ θὰ ἐφαρμόσουμε τὸ νόμο αὐτόν; Πότε θὰ καταλάβῃ ἡ ἄνθρωπό-της, ὅτι **ἡ εὐτυχία της βρίσκεται τόσο κοντά;**

Ἄς χαράξουμε στὴ μνήμη καὶ στὴν ψυχὴ μας τὸ νόμο αὐτόν. Ἄς βαδίσουμε στὴ ζωὴ μας μὲ τέτοιο πρόγραμμα. Καὶ τότε ἡ γῆ αὐ-τῆ, ἡ ὁποία εἶνε σὰν ἕνα ἠφαίστειο ἔτοιμο νὰ ἐκτραγῆ, θὰ γίνῃ ἕνας ἀληθινὸς **παράδεισος.**

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**